

La princesa i el pèsol

Un jove príncep desitjava casar-se, però amb una princesa de veritat. Havia recorregut els set mars, escalat totes les muntanyes del món i lluitat amb els més ferotges dracs, per a poder trobar una princesa de debò, però no havia tingut èxit.

A més a més que no eren princeses vertaderes, totes tenien un defecte: unes eren molt grasses, les altres, massa primes, altres molt altes, altres molt baixes, algunes tenien el nas molt gran, i d'altres molt petit. En fi ...

Després de cinc anys de buscar, el príncep va tornar al seu reialme molt trist i va dir que al món no hi havia princeses. I després d'això va decidir tancar-se a la torre més alta del castell i es va tancar.

Dies més tard, en un dia amb una forta tempesta, algú va trucar la porta del palau. Com que els criats estaven molt espantats pels llamps que queien per la tempesta, el mateix Rei va haver d'anar a obrir la porta.

Quan ho va fer, va veure a una bonica jove amb un bonic vestit de seda blau teixit amb fils d'or i sabatilles de vidre.

La noia estava tota mullada i les seves sabates deixaven anar aigua cada vegada que feia una passa.

A més, les trenes fetes amb el seu preciós cabell negre s'havien convertit en dues cataractes per les que queien raigs d'aigua.

"Sa majestat, sóc una princesa i estic perduda. Podria passar la nit al seu palau?", va dir la jove fent una reverència. "Una princesa? va pensar el rei, doncs anem a veure si és cert". El Rei se'n va endur la princesa a una de les estances per que es canviés la seva roba humida.

Mentrestant, va ordenar als seus servents que prepararessin una de les habitacions del palau i possessin sobre el llit deu matalassos i deu cobrellits.

Una vegada va estar fet, va posar al fons del primer matalàs un pèsol. L'endemà, el Rei va entrar a l'habitació de la princesa i li va preguntar : "Com has passat la nit?" I la princesa va contestar: "Molt malament, hi havia alguna cosa dura al llit que no em va deixar dormir".

El Rei va deixar anar una gran carcallada i va sortir de l'habitació cridant per tot el palau: "És una princesa de veritat, És una princesa de veritat! Només una princesa de veritat pot ser tan sensible com per a sentir un pèsol en el fons de 10 matalassos".

Va pujar fins a la torre més alta del castell on era el seu fill i li va explicar el que havia passat.

Els dos van riure i ballar. El príncep es va canviar les robes i va baixar a la torre per a conèixer la princesa.

Després el príncep va entrar a l'habitació i va veure la princesa. Ella el va mirar i en aquest instant els dos varen saber que eren l'un per l'altre.

Dues després a boda es va celebrar a palau. Hi va haver una gran festa que va durar tota una setmana.

El príncep i la princesa visqueren feliços per a sempre i el pèsol va ser enviat a un museu del regne.